

6) w § 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ubezpieczeniem auto-casco objęte są zarejestrowane w PRL pojazdy samochodowe krajowców dewizowych będących osobami fizycznymi oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

1) samochody osobowe:

- a) używane w celach zarobkowych przez okres nie dłuższy niż 10 lat,
- b) używane w celach niezarobkowych przez okres nie dłuższy niż 15 lat,

2) autobusy, samochody ciężarowe, ciągniki oraz przyczepy do pojazdów samochodowych — z wyjątkiem przyczep do samochodów osobowych — używane przez okres nie dłuższy niż 10 lat.

Okres używania liczy się od daty produkcji pojazdu.”

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W czasie znajdowania się na terytorium innego państwa pojazdy samochodowe krajowców dewizowych objęte są ubezpieczeniem auto-casco bez względu na okres ich używania.”

7) w § 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Świadczenie wypłacone przez zakład ubezpieczeń za szkodę całkowitą lub częściową nie może być wyższe niż dwieście tysięcy zł. Nie dotyczy to

obowiązkowych ubezpieczeń prowadzonych przez Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji „WAR-TA” Spółka Akcyjna.

2. Z ustalonej kwoty szkody całkowitej lub częściowej zakład ubezpieczeń potrąca udział własny posiadacza pojazdu w pokryciu szkody. Nie dotyczy to szkód, o których mowa w § 22 ust. 2 pkt 6, oraz poniesionych na terytorium innego państwa kosztów napraw pojazdów określonych w § 22 ust. 1a.”

8) w § 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Graniczne urzędy celne są obowiązane sprawdzać przy wjeździe pojazdów mechanicznych na terytorium PRL i przy wyjeździe z PRL, czy dokument ubezpieczenia wystawiony dla cudzoziemca dewizowego przez krajowy lub zagraniczny zakład ubezpieczeń obejmuje cały okres pozostawania pojazdu w PRL oraz czy krajowiec dewizowy ma dowód opłacenia składki za cały okres pobytu za granicą. W razie braku takich dokumentów albo gdy termin ich ważności upłynął, posiadacz pojazdu jest obowiązany opłacić należną składkę we wskazanym przez graniczny urząd celny przedstawicielstwie zakładu ubezpieczeń.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1977 r.

w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi i zespołami rolników indywidualnych, będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 44, poz. 215 i z 1975 r. Nr 45, poz. 231) oraz art. 29 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej są obowiązane przyjmować zapłatę za sprzedane towary, świadczone usługi oraz z tytułu zobowiązań podatkowych, opłat celnych i innych należności czekami z rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych prowadzonych przez oddziały specjalistyczne Narodowego Banku Polskiego, zwane dalej „powszechnymi kasami oszczędności”, oraz przez banki spółdzielcze.

§ 2. 1. Czek jest ważny w ciągu 10 dni od daty wystawienia,

2. Czek nie może być wystawiony na kwotę niższą od 100 zł.

§ 3. 1. Czek powinien być wypełniony i podpisany przez wystawcę w sposób trwały. Kwota czeku powinna

być podana cyfrowo i słownie, a nazwa miesiąca określająca datę wystawienia czeku powinna być napisana słownie. Jeżeli wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych, czek podpisuje pełnomocnik zespołu.

2. Jeżeli czek z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego osoby fizycznej jest wystawiony na kwotę przekraczającą 20.000 zł albo na kwotę przekraczającą 70.000 zł, gdy wystawcą czeku jest zespół rolników indywidualnych, powinien zawierać stwierdzenie właściwego banku, że kwota czeku ma pokrycie na rachunku wystawcy. Stwierdzenie to może być zamieszczone na czeku niepełnym i jest ważne przez 30 dni.

3. Jeżeli czek jest wystawiany z rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego prowadzonego przez bank spółdzielczy, stwierdzenie, o którym mowa w ust. 2, jest wymagane jedynie w razie realizacji czeku poza województwem, na którego terenie ma siedzibę bank prowadzący rachunek wystawcy.

4. Czek nie może być wystawiony na kwotę wyższą od ceny zakupionego towaru, świadczonej usługi lub regulowanej należności.

5. Czek nie powinien zawierać poprawek lub skreśleń.

§ 4. 1. Przyjmujący zapłatę czekiem jest obowiązany sprawdzić, czy czek spełnia warunki określone w § 2 i 3, i potwierdzić dokonanie tej czynności na odwrocie czeku podpisem i odciskiem stempla firmowego oraz zamieścić datę.

2. Przyjmujący zapłatę czekiem wystawionym na kwotę przekraczającą 5.000 zł jest obowiązany wylegitymować osobę przedstawiającą czek i wpisać na odwrocie czeku cechy dokumentu stwierdzającego tożsamość tej osoby lub dokonać adnotacji co do tożsamości ze wskazaniem, że osoba ta jest mu osobiście znana.

§ 5. 1. Przyjmujący zapłatę czekami jest obowiązany otrzymane czeki przekazać łącznie z gotówką do oddziału banku prowadzącego jego rachunek.

2. Tryb rozliczeń między bankiem prowadzącym rachunek jednostki przyjmującej zapłatę czekami a powszechną kasą oszczędności lub bankiem spółdzielczym z tytułu przyjętych czeków ustala Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Prezesem Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej dokonujące wypłat wynagrodzeń, emerytur, rent, należności z tytułu dostaw, robót i usług oraz z tytułu skupu produktów rolnych i innych należności osobom (zespołom rolników indywidualnych) będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w powszechnych kasach oszczędności lub bankach spółdzielczych są obowiązane przelewać na te rachunki całość lub część tych należności, stosownie do pisemnych dyspozycji posiadaczy rachunków.

2. Rozliczenia jednostek gospodarki uspołecznionej z bankami z tytułów, o których mowa w ust. 1, są dokonywane według odrębnych przepisów, z tym że jeżeli rozliczenia te są dokonywane w formie przelewu, jednostki gospodarki uspołecznionej:

- 1) dokonują w zestawieniu wypłat potrąceń w wysokości wynikającej z dyspozycji przekazanych przez posiadaczy rachunków,

- 2) składają w oddziale banku prowadzącego ich rachunek (banku finansującego) zbiorcze polecenie przelewu na kwotę potrąceń i równocześnie przesyłają do tego oddziału imienny wykaz osób, którym dokonano potrąceń całości lub części wynagrodzenia albo innej należności z podaniem numerów rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz wysokości potrąconych kwot; czynności te powinny być wykonane w takim czasie, aby posiadacze rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w dniu wypłaty wynagrodzeń, emerytur, rent itp. mogli dysponować przelaną kwotą.

3. Jednostki gospodarki uspołecznionej w razie niemożności dokonania potrącenia i przelewu w wysokości wynikającej z dyspozycji posiadacza rachunku dokonują przelewu części należności, informując o przyczynach posiadacza rachunku i właściwą powszechną kasę oszczędności lub bank spółdzielczy.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do innych rachunków prowadzonych przez banki spółdzielcze.

§ 7. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 października 1973 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi, będącymi posiadaczami rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych w Powszechnej Kasie Oszczędności (Dz. U. z 1973 r. Nr 42, poz. 258 i z 1974 r. Nr 20, poz. 109),

- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 listopada 1975 r. w sprawie stosowania przez jednostki gospodarki uspołecznionej formy bezgotówkowej w rozliczeniach z osobami fizycznymi oraz z zespołami rolników indywidualnych, będącymi posiadaczami rachunków w bankach spółdzielczych (Dz. U. Nr 37, poz. 201).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów; H. Kisiel

3

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 grudnia 1977 r.

w sprawie uczestnictwa Singapuru i Belgii oraz potwierdzenia przez Wspólnotę Bahamów uczestnictwa w Umowie o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 Umowy o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 15, poz. 110), następujące państwa złożyły Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej umowy:

	Londyn	Waszyngton
Singapur	10.IX.1976 r.	10.IX.1976 r.
Belgia	15.IV.1977 r.	15.IV.1977 r.

Zgodnie z artykułem 7 ustęp 4 tej umowy weszła ona w życie w stosunku do wyżej wymienionych państw w dniu złożenia ich dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Wspólnota Bahamów w notyfikacjach o sukcesji przekazanych Rządowi Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 11 sierpnia 1976 r. oraz Rządowi Stanów Zjednoczonych Ameryki dnia 13 sierpnia 1976 r. potwierdziła swoje uczestnictwo w wyżej wymienionej umowie.

Minister Spraw Zagranicznych; E. Wojtaszek